

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Jan
Nazwisko: Piekło
Miejsce urodzenia: Targowisko
Data urodzenia: 16-04-1922
Imię ojca: Jan
Imię matki: Katarzyna
Znany/a też jako: Jan Rekowski

Stanisław Rehowski

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta kontrolno-śledcze przeciwko Janowi Piekło ps. "Piorun", "Błyskawica", "Czarny" i innym. W 1940 roku wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec (zob. IPN Gk 98/339). Od 1943 roku był żołnierzem AK, a następnie od 1945 żołnierzem organizacji Jana Dubaniewskiego "Salwy" i brał udział w jej akcjach. Pełnił funkcję celowniczego LKM. Wiosną 1946 wyjechał do Świdnicy. Zatrzymany przez PUBP w Świdnicy 02.06.1946, po dwóch dniach zbiegł z aresztu UB i powrócił do oddziału "Salwy". W okresie amnestii ujawnił się 13.03.1947 roku przed PUBP w Bochni i otrzymał zaświadczenie nr 43831. Po ujawnieniu wziął udział w jeszcze jednej akcji tej organizacji, podczas której został m.in. rozbrojony milicjant oraz zlikwidowany członek komunistycznej organizacji "Wici". Zatrzymany 28.06.1948 przez WUBP we Wrocławiu i przekazany 09.07.1948 PUBP w Bochni. Akt oskarżenia został sporządzony 26.07.1948 przez oficera śledczego PUBP w Bochni Zygmunta Bielę. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie. Materiały złożono 25.08.1949 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie pod dawną sygn. 3018/I. Przejrejstrowano 04.06.1968 do nr 866/III.	Akta o sygn. IPN Kr 07/765 (866/III).	
Akta śledztwa WPR w Krakowie z 1946 roku w sprawie przeciwko Janowi Piekło i innym dot. akcji członków oddziału "Salwy" na funkcjonariuszy MO 24.08.1946. Dokumentacja śledztwa, przesłuchania świadków, list gończy za ukrywającym się Janem Piekło, informacje o skazaniu i osadzeniu w więzieniu w Rawiczu oraz postanowienie o odwołaniu listu gończego. Śledztwo umorzono 08.01.1951 wobec wcześniejszego skazania za przynależność do oddziału "Salwy" i udział w akcjach oddziału.	Akta o sygn. IPN Kr 111/2823 (Pr II 61/51).	

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Janowi Piekło i innym. Rozprawa Główna odbyła się 06.09.1948. Sąd orzekł w składzie: przewodniczący - por. Tadeusz Makowski, ławnicy - strz. Zbigniew Kaczmarek i strz. Jan Pajchrowski. Za udział w akcji zbrojnej po ujawnieniu skazany 06.09.1948 przez WSR w Krakowie z art. 1 par. 2 i 3 dekretu z 13.06.1946 na 10 lat więzienia. Osadzony w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. Przeniesiony 12.02.1949 do więzienia w Rawiczu, 31.10.1953 do Ośrodka Pracy w Jarosławiu, 19.03.1954 do więzienia w Świdnicy oraz 01.06.1954 do więzienia w Strzelcach Opolskich. Postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Opolu z 02.05.1956 zwolniony z więzienia na podstawie amnestii.

Akta o sygn. IPN Kr 110/2700 (Sr 708/48)

Księga Główna Więźniów Centralnego Więzienia Karnego w Rawiczu za lata 1949-1950. Jan Piekło przybył do CW w Rawiczu 12.02.1949.

Akta o sygn. IPN Po 3/36.

Księga Główna Więźniów Centralnego Więzienia Karnego w Rawiczu za rok 1951. Jan Piekło występuje jako więzień CW w Rawiczu.

Akta o sygn. IPN Po 3/38.

Korespondencja dotycząca akcji ujawniania żołnierzy ruchu oporu oraz informacje o dezertkach z LWP. Jan Piekło występuje w sprawozdaniu Wydz. III WUBP w Krakowie do Departamentu III MBP w Warszawie z 30.12.1947 roku, dotyczącym ujawnionych na terenie województwa krakowskiego. „Należał do nielegalnej organizacji NSZ, oddziału lotnego >Salwy<, obwód Bochnia, pełnił funkcję celowniczy, występował pod ps. >Błyskawica<, >Piorun<, posiadał broń LKM”.

Akta o sygn. IPN BU 0296/2 t. 7 (2/KS/16) s. 72.

Występuje w Charakterystyce nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa" o nazwie „Żandarmeria”, opracowanej w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Jana Piekło, który występuje jako żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", ujawniony w 1947 roku. Po ujawnieniu wziął udział w jeszcze jednej akcji, aresztowany w 1948 roku i skazany na 10 lat więzienia. Organizacja Dubaniowskiego była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).